

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/185/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513204160
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513204160.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516, proti žalovanej v 1. rade V. N., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. M. č. XXX, občianka SR, žalovanej v 2. rade A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. M. XXX, občianka SR, za účasti vedľajších účastníkov v 1. rade Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, právne zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, v 2. rade Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, právne zastúpené advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o. so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334 v konaní o 359,91 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2C 70/2013-104 zo dňa 10. 6. 2014 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1. stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III., ktorým súd 1. stupňa uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade trovy konania v sume 49,05 Eur na účet JUDr. Jozefa Kempa, advokáta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. žalobu zamietol.

Ďalším výrokom II. žalovanej v 1. rade a žalovanej v 2. rade právo na náhradu trov konania nepriznal.

Tretím výrokom III. uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 49,05 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, advokáta so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Posledným výrokom IV. vedľajšiemu účastníkov v 2. rade právo na náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 497 Občianskeho zákonníka, ust. § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase k 24. 11. 2008, ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., ust. § 3 ods. 1, 37 ods. 1, 52 ods. 2, 53 ods. 1 a 54 ods. 1 a ust. § 100, 103 a 101 Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ustanovením § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Po zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je premlčaný.

K námietke premlčania vznesenej právny zástupcom vedľajšieho účastníka súd uviedol, že táto je dôvodná.

Súd prvého stupňa sa však nestotožnil s tvrdením vedľajšieho účastníka, že zosplatnením úveru došlo k odstúpeniu od zmluvy v dôsledku čoho by došlo k zániku úverovej zmluvy od začiatku a každý z účastníkov by bol povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa zmluvy dostal, čo by malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia a následnú dvojročnú subjektívnu premlčaciu lehotu.

Zosplatnením nedošlo k odstúpeniu od zmluvy s účinkami ex tunc. Zosplatnením vznikol nárok žalobcovi na úhradu poskytnutého úveru jednorazovo.

Zosplatnenie úveru bolo žalovanému v 1. rade oznámené listom, ktorý prevzal dňa 11.01.2010 (čl.11 spisu) z uvedeného vyplýva, že nasledujúceho dňa po doručení zosplatnenia si mohol žalobca uplatniť právo po prvý krát dňom, t.j. 12.01.2010, pokiaľ by aj súd pripustil lehotu 15 dní od doručenia, t.j. táto by uplynula 27.01.2010 a premlčacia lehota by začala plynúť dňa 28.01.2010. Všeobecná (trojročná) premlčacia lehota v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka uplynula 28.01.2013. Žaloba bola doručená súdu dňa 20.08.2013 teda po uplynutí trojročnej lehoty, preto súd už aj vzhľadom na citované ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. musel prihliadnuť na premlčanie a nárok žalobcu ako premlčaný nepriznať.

Vzhľadom na premlčanie uplatneného nároku súd žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa zásady úspechu tak, že priznal úspešnému účastníkovi - žalovaným právo na ich náhradu od neúspešného účastníka - žalobcu. Žalovaní si však právo na náhradu trov konania neuplatnili a z obsahu spisu nevyplýva aby im nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že žalovaným v 1. a 2. rade právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si podaním doručeným súdu dňa 09.06.2014 uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 49,05 eur.

Súd prvého stupňa vychádzal z hodnoty predmetu sporu 359,91 eur, podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 16,60 eur, pričom súd je viazaný návrhom úspešného účastníka do takej miery, že nemôže priznať úspešnému účastníkovi viac alebo iné trovy, ako si výslovne uplatnil.

Odmena v takejto výške patrí za 2 úkony právnych služieb, a to:

- prevzatie a prípravu zastúpenia
- písomné podanie zo dňa 09.06.2014,

Celkovo patrí žalobcovi odmena jeho právneho zástupcu v sume 33,20 eur.

K tejto odmene sa pripočítava aj paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, za 1úkon vykonaný v roku 2013 á 7,81 eur a jeden úkon vykonaný v roku 2014 á 8,04 eur. Celkovo patrí vedľajšiemu účastníkovi paušálna náhrada jeho právneho zástupcu vo výške 15,85 eur.

V dôsledku toho na trovách právneho zastúpenia patrí vedľajšiemu účastníkovi suma 49,05 eur.

Trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 49,05 eur je žalobca povinný v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v 1. rade JUDr. Jozefa Kempa, advokáta AK so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade odôvodnil súd prvého stupňa tým, že tieto nepovažuje za účelné, keďže do konania vstúpil ako v poradí druhý na podporu žalovaného. Podľa názoru súdu prvého stupňa nie je účelné a hospodárne, aby v konaní na podporu žalovaného vystupovalo z vlastnej iniciatívy niekoľko vedľajších účastníkov. Ak vedľajší účastník vstúpi do konania na podporu žalovaného - spotrebiteľa napriek tomu, že v konaní na podporu spotrebiteľa už vystupuje iné občianske združenie, trovy konania musí znášať sám.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca, a to iba čo do výroku v časti o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Poukázal podporne napr. na rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 43C 25/2012 s tým, že vychádzajúc z cieľov Združenia má byť samotné Združenie dostatočne odborne a profesionálne vybavené na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdom, a to bez potreby jeho zastúpenia advokátom na základe udelenej plnej moci v zmysle § 25 ods. 1 O.s.p. Ak sa združenie dá zastupovať advokátom, potom náklady s tým spojené nemajú charakter účelnosti, ako to vyžaduje § 142 O.s.p. Vedľajší účastník v tomto prípade nepreukázal, žeby vykonával činnosť na realizovanie tých cieľov, ktoré si sám vymedzil. Ak ich napĺňanie má spočívať v tom, že ich realizuje prostredníctvom tretích osôb, potom je zrejmé, že ani nie je spôsobilý, ani nemá v úmysle vykonávať činnosť smerujúcu k ich realizácii, a teda reálne o žiadne združenie podľa zákona č. 250/2007 Z. z. nejde. Z napadnutého výroku rozsudku a jeho odôvodnenia je neprekúmatelné, na základe akých skutkových a právnych záverov súd dospel k výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi z hľadiska ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Základným kritériom pre priznanie náhrady trov konania nie je iba úspešnosť v konaní. Pre náhradu trov konania je nutné, aby vynaložené náklady mali charakter účelnosti. Z napadnutého rozsudku je nezistiteľné, či sa priznáva náhrada trov konania majúcich charakter účelnosti alebo nie. Rozsudok je v tomto smere nepreskúmateľným a arbitrárnym. V tejto súvislosti poukázal žalobca na uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 13. 7. 2012 č. k. 23C 27/2012-43. Z hľadiska výsledku konania ak je rozhodujúci pre aplikáciu § 142 ods. 1 O.s.p., vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu, či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah, a teda z rozhodnutia vo veci samej mu neplynie žiadne právo, či nárok a nie je a nebol povinným na plnenie spoločne so žalovaným. Ust. § 93 ods. 4 O.s.p. prvá veta neznamená vytvorenie ďalšieho plnohodnotného účastníka v konaní a predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje. Žalobca preto tvrdí, že nie je možné na základe ust. § 93 ods. 4 O.s.p. aplikovať zásadu úspechu v konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v tomto konaní nemal. Uplatnenie nároku na náhradu trov vedľajším účastníkom je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelnosti jeho postupu a zneužívanie ust. § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Právne odôvodnil žalobca svoje odvolanie ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) a f) O.s.p. a podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III., ktorým súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade trovy konania v sume 49,05 Eur na účet JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca v odvolaní namieta nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvého stupňa vo vzťahu k priznaným trovám vedľajšiemu účastníkovi.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania,

stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia riadnych, ale i mimoriadnych opravných prostriedkov.

Tento nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

V danom prípade však odvolací súd nepovažuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za také, ktoré by porušovalo právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu je rozsudok v časti o priznaní trov vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade riadne odôvodnený.

Z dôvodov rozsudku vyplýva, že vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania. Po zhodnotení vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je premlčaný. Súd prvého stupňa sa však nestotožnil s tvrdením vedľajšieho účastníka, že zosplatnením úveru došlo k odstúpeniu od zmluvy, v dôsledku čoho by došlo k zániku úverovej zmluvy od začiatku a každý z účastníkov by bol povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa zmluvy dostal. Zosplatnením nedošlo k odstúpeniu od zmluvy s účinkami ex tunc, ale vznikol nárok žalobcovi na úhradu poskytnutého úveru jednorazovo. Všeobecná premlčacia lehota uplynula 28. 1. 2013. Žaloba bola doručená súdu prvého stupňa dňa 20. 8. 2013, teda po uplynutí trojročnej lehoty. Preto súd už aj vzhľadom na citované ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. musel prihliadnuť na premlčanie a nárok žalobcu ako premlčaný nepriznať. Vzhľadom na premlčanie uplatneného nároku súd žalobu zamietol.

Na základe vyššie uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že súd prvého stupňa riadne odôvodnil, prečo o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa zásady úspechu a priznal úspešnému účastníkovi, teda žalovaným právo na ich náhradu od neúspešného účastníka, teda žalobcu. Žalovaní si však toto právo neuplatnili, z obsahu spisu im nevyplývajú žiadne trovy, preto vyslovil, že žalovaným v 1. a 2. rade právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade súd prvého stupňa správne konštatoval, že vedľajší účastník vystupoval na strane úspešných žalovaných, preto má právo na náhradu trov konania. Vedľajší účastník si vyčíslil trovy konania, ktoré žiadal priznať za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd dňa 9. 6. 2014. Trovy žiadal vo výške 68,97 Eur, a to za jeden úkon právnej služby 26,56 Eur a paušál vo výške 7,81 Eur a 8,04 Eur.

Súd prvého stupňa však priznal vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade na strane žalovaných iba trovy právnej služby za jeden úkon 16,60 Eur a raz režijný paušál 7,81 Eur a raz 8,04 Eur, teda spolu 49,05 Eur. Vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovaných však odvolanie nepodal, preto čo do výšky priznaných trov vzhľadom na to, že boli priznané nižšie trovy, ako boli uplatnené, odvolací súd rozsudok nepreskúmaval.

Odvolací súd konštatuje, že vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovaných poskytol žalovaným kvalifikovanú ochranu v spore. Preto mu patrí súdom priznaná odmena. Trovy boli účelné. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a na základe tejto vznesenej námietky premlčania súd žalobu zamietol. Žalobca žaloval premlčanú pohľadávku zrejme v domnienke, že žalovaní nebudú namietat' premlčanie, pričom sa tak mohlo stať i v dôsledku ich neznalosti.

K ďalším odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd poukazuje na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Je nepochybné, že nielen žalobca, ale aj každý ďalší účastník súdneho konania môže využiť svoje ústavné právo, a to za podmienok, ktoré bližšie špecifikuje Občiansky súdny poriadok.

Z ust. § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva možnosť právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, zúčastniť sa konania. Z ust. § 18 O.s.p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a z ust. § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. V zmysle ust. § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení teda vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka podľa názoru odvolacieho súdu nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, žeby takéto právo vedľajší účastník nemal. K argumentácii žalobcu, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú účelné a mal by si ich vedľajší účastník hradiť zo svojho, odvolací súd konštatuje, že táto námietka je nedôvodná. V odvolaní prezentovaný názor žalobcu je v priamom rozpore s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami. Žalobca tiež zastúpený advokátom nemôže získať v konaní výhodnejšie postavenie ako iný účastník a nemôže obstať jeho argument, že vedľajší účastník je združením založeným na účely ochrany spotrebiteľov a len združenie má právo v konaní tohto spotrebiteľa zastupovať. Vedľajší účastník má právo na zastúpenie a žiadnym logickým dôvodom nemožno vyvodiť, prečo by takéto právo vedľajšiemu účastníkovi, ktorý má rovnaké postavenie, ako iný účastníci konania, nemalo byť priznané. Z uvedeného dôvodu nemožno prihliadnuť ani na argumentáciu žalobcu, týkajúcu sa neúčelnosti zastúpenia vedľajšieho účastníka v konaní.

Preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III., ktorým súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade trovy konania v sume 49,05 Eur na účet JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval z dôvodu, že ide o návrhové konanie a účastníci konania ani vedľajší účastník si trovy tohto odvolacieho konania riadne neuplatnili (§ 151 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.